

Arrest

nr. 176 845 van 25 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat M. DEPOVERE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Iraakse nationaliteit en bent u geboren op X 1992 in Nasiriyah (provincie Thi-Qar). U bent een sjiïet van Arabische origine. U woonde in de Amir-wijk in het dorp Hayderiyah (provincie Najaf).

In augustus of september 2013 werd uw vader benaderd door Saïd (Y.), een lid van de Dawa-partij. Deze man wilde uw vaders grond kopen in naam van de partij. Uw vader heeft dit geweigerd.

Uw broers X en X zijn eind maart 2014 gedeserteerd uit het leger.

Op 7 april 2014 werden u en uw broer Abdelrazzaq (E.T.T.) (O.V. 8.090.966; CGVS 15/16484) door de politie gearresteerd in verband met de desertie van uw broers. U denkt echter dat u en Abdelrazzaq gearresteerd werden om druk uit te oefenen op uw vader om zijn landbouwgrond te verkopen. Na uw arrestatie werd u overgebracht naar het commissariaat van Hayderiyha. Daar hebt u één dag verbleven, waarna u overgebracht werd naar de minderjarigengevangenis van Al-Wafa in de stad Najaf. U werd mishandeld tijdens uw detentie. U bent tweemaal naar de rechtbank gebracht waar u werd gevraagd naar de verblijfplaats van uw gedeserteerde broers. U antwoordde altijd dat u dat niet wist. Telkens werd u terug naar de gevangenis gebracht.

Na meer dan een jaar gevangenschap werden u en uw broer Abdelrazzaq op 5 juni 2015 's nachts uit de gevangenis vrijgelaten. Uw vader had een officier omgekocht om dit te regelen. Jullie hebben het land vlak daarna per vliegtuig verlaten. Na een reis van iets meer dan een maand, bent u op 13 juli 2015 in België aangekomen. U en uw broer hebben diezelfde dag nog asiel aangevraagd. Uw broer was op dat moment nog minderjarig. Hij is 18 jaar geworden op 18 september 2015.

Na uw vertrek uit Irak is ook uw broer Fahed gedeserteerd uit het leger. Uw ouders werden nog gedagvaard omwille van uw ontsnapping uit de gevangenis. Uw vader werd ook opgesloten in de gevangenis. Tijdens de detentie van uw vader is hij om medische redenen naar een ziekenhuis overgebracht. Uw ooms hebben uw vader uit het ziekenhuis opgehaald. Sindsdien leeft uw vader ondergedoken bij uw ooms in Samawa, of bij uw ooms in Basra.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart (afgiftedatum onleesbaar), uw nationaliteitsbewijs (d.d. 13.06.2011), een luchtvrachtbrief van DHL, en een omslag van DHL. U legt ook kopieën neer van volgende documenten; de bewonerskaart van uw vader (d.d. 19.02.2008), de dagvaarding van uw ouders (d.d. 07/07/2015), een arrestatiebevel tegen u vanwege uw ontsnapping (d.d. 07/07/2015) en een eigendomsbewijs van de gronden van uw vader (d.d. 07/09/2011).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u inroept.

Uw verklaringen over de druk die op uw vader door de Dawa-partij werd gelegd kunnen niet overtuigen. U verklaart dat uw vader op straat werd lastig gevallen door (Y.), lid van de Dawa partij. U verklaart dat (Y.) en zijn handlangers uw vader op straat hebben geslagen, vernederd en uitscholden (CGVS 15/16988, p.12). Wanneer u opnieuw gevraagd wordt, wat u bedoelt als u vader geforceerd werd om zijn grond te verkopen, verklaart u opnieuw alleen dat hij werd geslagen, dat hij werd vernederd en dat hij werd lastiggevallen (CGVS, p.13). Dit antwoord voegt echter geen nieuwe informatie toe. Wanneer ook uw broer, Abdelrazzaq gevraagd wordt naar de problemen van uw vader, verklaart hij enkel dat uw vader bedreigd werd op straat (CGVS 15/16484, p. 10), zonder bijkomende informatie toe te voegen. U geeft aan dat de arrestatie van uzelf en uw broer Abdelrazzaq een middel waren om uw vader onder druk te zetten (CGVS 15/16988, p. 13). Dit wordt ook bevestigd door uw broer Abdelrazzaq (CGVS 15/16484, dp. 13). Toch kunnen u, noch uw broer, spontaan en in detail over de problemen van uw vader met de Dawa-partij vertellen. Jullie beperken zich tot de mededeling dat hij op straat problemen kende, zonder daarover details te verschaffen. Gezien het belang van deze problemen in het kader van uw asielrelaas, tast dit gebrek aan kennis de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. Verder verklaart u dat deze problemen zeven tot acht maanden voor uw arrestatie begonnen zijn (CGVS 15/16988, p.14). Aangezien u gearresteerd werd in april 2014, betekent dit in de periode augustus-september 2013 geweest moet zijn. Uw broer Abdelrazzaq verklaart echter dat de problemen tussen uw vader en de Dawa-partij begonnen in 2014 (CGVS 15/16484, p. 10). Deze discrepantie tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw broer ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas opnieuw. Verder zijn jullie verklaringen over jullie arrestatie niet overtuigend. Wanneer u gevraagd wordt om hierover te vertellen zegt u immers alleen dat jullie aan het eten waren, dat de deur geforceerd werd en dat de personen die binnen vielen iedereen geschopt hebben. Ze hebben u en uw broer Abdelrazzaq meegenomen. Ze wilden ook uw broer Mustafa mee nemen. Dat lukte niet omdat uw moeder hem niet wou loslaten. (CGVS 15/16988, p. 13). Om bijkomende informatie gevraagd, zegt u opnieuw enkel dat de deur geforceerd werd, en dat er geroepen en geslagen werd. U voegt toe dat u en uw broer Abdelrazzaq geblinddoekt meegenomen werden. Uw broer Mustafa zou achtergelaten zijn omdat uw moeder hem niet wilde loslaten (CGVS 15/16988, p.14). Dit antwoord voegt echter nauwelijks nieuwe informatie toe.

Nogmaals gevraagd om meer informatie blijft u bij uw eerdere verklaringen dat er geslagen en geroepen werd en dat u bij uw kraag naar buiten gesleept werd (CGVS 15/16988, p.15), zonder enige bijkomende informatie toe te voegen. Wanneer uw broer Abdelrazzaq vertelt over de arrestatie, zegt hij ook enkel dat de politie jullie rond het middagmaal had gearresteerd (CGVS 15/16484, p. 5). Wanneer uw broer gevraagd wordt om gedetailleerd over de arrestatie te vertellen, zegt hij enkel dat de deur werd opengeduwde, dat iedereen geslagen werd en dat jullie werden meegenomen (CGVS 15/16484, p. 13). Nogmaals gevraagd om heel concreet te vertellen over het moment van de arrestatie, herhaalt ook hij zijn eerdere verklaringen zonder nieuwe informatie toe te voegen (CGVS 15/16484, p. 14). Dat u noch uw broer op een spontane en gedetailleerde manier over deze gebeurtenis kan vertellen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Ook over uw detentie zijn uw verklaringen niet aannemelijk. Zo verklaart u dat u vastgehouden werd in de gevangenis van Al Wafa (CGVS 15/16988, p. 16). U verklaart nog dat u in dezelfde gevangenis als uw broer Abdelrazzaq opgesloten zat (CGVS 15/16988, p. 17). Dit wordt bevestigd door uw broer (CGVS 15/16484, p. 15). Wanneer uw broer echter de namen van de gevangenis opnoemt waar hij gevangen heeft gezeten, vernoemt hij Al Wafa niet (CGVS 15/16484, p. 15). Uw broer verklaart daarnaast dat de gevangenis waar u beiden waren opgesloten ook een afdeling voor vrouwen bevat (CGVS 15/16484, p. 14). Gevraagd naar het soort gevangenis waar u opgesloten zat, rept u echter met geen woord over een vrouwenafdeling. U verklaart alleen dat dit een gevangenis voor minderjarigen is (CGVS 15/16988, p.16). Dat u en uw broer hierover geen coherente verklaringen afleggen, tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan.

Daarnaast verklaart u dat Al Wafa een gevangenis voor minderjarigen is (CGVS 15/16988, p. 16). Dat u daar zou hebben vastgezeten, is verbazingwekkend, aangezien u meerderjarig was ten tijde van uw beweerde detentie. Daarop gewezen, beweert u dat u in een speciale afdeling voor meerderjarigen zat (CGVS 15/16988, p. 16). Uw bewering dat er een meerderjarigenafdeling in een gevangenis voor minderjarigen zou zijn geweest, komt echter niet aannemelijk over. Dit element tast de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over jullie detentie wordt nog aangetast doordat u het dagelijkse leven in de gevangenis niet spontaan en in detail kan omschrijven. U verklaart enkel dat de dagen op elkaar trekken, en dat het zeer moeilijk is (CGVS 15/16988, p. 16). Dat u niets meer kan vertellen over het dagelijks leven in de gevangenis, terwijl u beweert er meer dan een jaar te hebben verbleven, is niet geloofwaardig.

Nog verklaart u dat u zelf twee keer naar de rechtbank gebracht werd. Gevraagd of ook uw broer naar de rechtbank moest gaan, antwoordt u dat u dat niet weet. Wanneer u gevraagd wordt of u hier met uw broer heeft over gesproken, verklaart u plots dat uw broer ook naar de rechtbank werd gebracht (CGVS 15/16988, p. 20). Dat u uw antwoorden aanpast naargelang het CGVS u wijst op bepaalde zaken, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

Nog legt u tegenstrijdige verklaringen af over de datum van uw ontsnapping. Zo verklaart u eerst dat u op 5 juni 2015 bent ontsnapt (CGVS 15/16988, p.13). Later, wanneer uw ontsnapping uit de gevangenis besproken wordt, verklaart u dat u bent ontsnapt op 5 juli 2015 (CGVS 15/16988, p. 18). Deze tegenstrijdigheid tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw ontsnapping aan. U hebt bovendien geen idee hoe uw ouders uw vrijlating hebben kunnen regelen. U hebt er evenmin naar geïnformeerd (CGVS 15/16988, p. 19-20). Uw broer Abdelrazzaq heeft zich evenmin geïnformeerd hoe jullie ontsnapping is geregeld (CGVS 15/16484, p. 18). Dat u noch uw broer dat gedaan hebt, terwijl u (CGVS 15/16988, p. 6, p. 20) en ook uw broer (CGVS 15/16484, p. 7) er wel de kans toe hadden, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen aan, te meer omdat deze ontsnapping voor jullie van levensbelang geweest zou zijn.

Voorts kunt u noch uw broer uitklaren waarom uw ouders meer dan een jaar zouden hebben gewacht alvorens u en uw broer te bevrijden. Ook hierover hebt u zich niet geïnformeerd (CGVS 15/16988, p. 18). Ook uw broer Abdelrazzaq heeft zich hier niet over geïnformeerd (CGVS 15/16484, p. 18). Ook dat is niet aannemelijk, gezien de impact die deze langdurige detentie op uw leven (CGVS 15/16988, p. 13) en op het leven van uw broer (CGVS 15/16484, p. 20) zou hebben gehad.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt nog ondermijnd door uw beweringen over uw andere broers. Over uw broer Fahed verklaart u dat hij op aanraden van zijn verantwoordelijke officier is gedeserteerd (CGVS 15/16988, p. 20). Het is helemaal niet aannemelijk dat een officier zijn soldaten aanspoort tot desertie. Ook over de verblijfplaats van uw andere broers legt u onaannemelijke verklaringen af. Zo verklaart u eerst meerdere keren dat uw broers in Bagdad zijn. Vlak erna verklaart u dat u niet weet waar uw broers verblijven, enkel dat ze veilig zijn. U zou nooit gezegd hebben dat uw broers in Bagdad waren (CGVS 15/16988, p. 5). U klaart deze tegenstrijdigheid niet uit. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen opnieuw op de helling gezet.

Voorts tasten ook de tegenstrijdigheden in uw verklaringen over de gevangenschap van uw vader de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

Zo verklaart u dat uw vader vanwege de slagen op zijn benen en knieën immobiel was geworden. Daarom zou hij vrijgelaten zijn (CGVS 15/16988, p. 6). Later verklaart u dat uw vader werd vrijgelaten omdat hij een beroerte zou hebben gekregen (CGVS 15/16988, p. 20). Daarna verklaart u nog dat uw vader weggegaan is uit het ziekenhuis, maar dat hij niet werd vrijgelaten (CGVS 15/16988, p. 20). Dat u telkens andere verklaringen aflegt over het lot van uw vader, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen. De geloofwaardigheid van uw beweringen over de arrestatie en gevangenschap van uw vader wordt nog verder aangetast doordat uw broer Abdelrazzaq hierover niets weet (CGVS 15/16484, dp. 19). Uw broer verklaart zelfs niets te weten van een dagvaarding van uw ouders (CGVS 15/16484, dp. 20). Dit valt echter niet te rijmen met de officiële dagvaarding van uw ouders die uw broer zelf neerlegt tijdens zijn gehoor op het CGVS. Dat uw broer de inhoud niet kent van één van de documenten die hij neerlegt, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie beweringen.

Gezien jullie uit de gevangenis ontsnapt zouden zijn, is het bovendien niet aannemelijk dat u en uw broer op een legale manier met jullie eigen paspoorten uit Irak vertrokken zijn (CGVS 15/16988, p. 10, p. 19 & CGVS 15/16484, p. 19). Wanneer u daarop gewezen wordt, zegt u dat dat kon omdat er immers geen zaak tegen u liep (CGVS 15/16988, p. 19). In het licht van deze opmerking is het dan weer niet aannemelijk dat uw vader gedagvaard en gearresteerd werd naar aanleiding van uw ontsnapping (CGVS 15/16988, p. 6).

Omwille van al de hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u en uw broer neerleggen kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Jullie identiteitsdocumenten ondersteunen hoogstens jullie verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en uw afkomst. Deze elementen staan hier niet ter discussie. Wat betreft de dagvaarding van uw ouders en het arrestatiebevel wegens uw ontsnapping kan u alleen kopieën voorleggen. Gelet op het feit dat het CGVS de authenticiteit van deze documenten niet kan nagaan en rekening houdend met de actuele situatie in Irak waar nagmaakte documenten van officiële instanties gemakkelijk te verkrijgen zijn (cfr. COI focus: Irak: Corruptie en documentfraude), kunnen deze documenten uw relaas niet ondersteunen. Documenten hebben in het kader van een asielaanvraag immers enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Uw broer legt ook nog een Iraaks en een Belgisch medisch verslag neer, waarin zijn verwondingen worden omschreven. Deze documenten bevatten geen informatie over de omstandigheden waarin uw broer zijn verwondingen zou hebben opgelopen. In de zin kunnen deze documenten geen ondersteuning bieden voor de door jullie ingeroepen vervolgingsfeiten, die al ongeloofwaardig bevonden werden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit het dorp Hayderiyah in de provincie Najaf, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Najaf te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten

van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjiiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal- Irak, inclusief Bagdad.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Hij verwijst naar zijn feitenrelaas en stelt op algemene wijze dat het om zijn persoonlijke vrees beter te begrijpen aangewezen lijkt om rekening te houden met de politieke, historische en actuele situatie in Irak en zich niet te beperken tot een restrictieve lezing van enkele geïsoleerde elementen. Verzoeker geeft verder een algemene uiteenzetting omtrent de toepassing van het voordeel van de twijfel en de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

Verzoeker volhardt in zijn eerder afgelegde verklaringen. De aangehaalde gebeurtenissen hebben een grote impact gehad op verzoeker. Iemand die dergelijke feiten heeft ondergaan is enkel bezig met overleven, denkt niet meer helder en gaat voorbij aan voor een buitenstaander logische feiten. Dit is de reden waarom verzoeker bepaalde informatie niet in zijn bezit heeft. Dit leek indertijd voor hem niet belangrijk.

De problemen tussen verzoekers vader en de Dawa-partij begonnen in 2013. Het is normaal dat verzoekers vader deze problemen niet met verzoeker besprak. In verzoekers cultuur worden kinderen niet geacht vragen te stellen en zich niet te moeien met de zaken van hun ouders. Verzoeker kreeg dus nooit meer informatie van zijn vader.

Verzoeker wijst op zijn reeds gedane uiteenzetting inzake de impact van de aangevoerde feiten. Daardoor stelde hij de voor ons misschien zeer logische vragen niet na zijn ontsnapping. Omwille van een gebrek aan zekere kennis kan niet zomaar worden besloten tot de ongeloofwaardigheid.

Verzoeker en zijn broer konden legaal hun land verlaten omdat zij onmiddellijk na hun ontsnapping vertrokken. Zij konden op dat moment nog niet geseind staan.

Verzoekers moeder, broer en zus verblijven bij familie in Najaf. Verzoekers vader verblijft steeds op een andere plaats.

Er wordt voorbijgegaan aan de door verzoeker ondergane mishandelingen tijdens zijn detentie. Hierover wordt in de bestreden beslissing met geen woord gerept. Er kan geen twijfel over bestaan dat verzoeker slachtoffer werd van ernstige mishandelingen en ernstige verwondingen opliep. Daardoor moet artikel 48/7 van de vreemdelingenwet toepassing vinden. Men dient rekening te houden met om het even welke andere vervolging waarvan verzoeker slachtoffer dreigt te worden bij terugkeer. Het moet dus niet om dezelfde foltering gaan.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij geeft een algemene uiteenzetting omtrent de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus en wijst erop dat zijn geboorteplaats en herkomst niet worden betwist.

De situatie in de regio van verzoeker is inderdaad misschien niet zo complex en problematisch maar de slechte situatie elders in Irak heeft toch een invloed. Er is een toename van geweldsincidenten in de zuidelijke provincies die gedeeltelijk verklaard kan worden door toenemende wetteloosheid, afbrokkelend gezag van stamleiders en wijdverbreid wapenbezit. ER is een gebrek aan effectieve beveiliging en optreden door veiligheidsorganisaties. Een groot deel van de militairen is elders in het land gestationeerd in verband met de strijd tegen IS. Het is onduidelijk in hoeverre de autoriteiten of de stam in staat zijn om een burger te beschermen tegen crimineel of tribaal geweld.

Verzoeker verwijst daarnaast naar de hoger gedane uiteenzetting.

2.2. Verweerder legt op 13 september 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier. Het betreft de COI Focus "IRAK, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (rechtspiegingsdossier, stuk 7).

2.3.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.2. Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten omdat hij samen met zijn broer werd gearresteerd, gedetineerd en mishandeld.

Uit de verklaringen die in dit kader met recht worden aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt echter dat noch verzoeker, noch diens broer overtuigende verklaringen aflegde over de problemen die hun vader reeds voordien met de Dawa-partij zou hebben gekend. Verzoeker biedt hiervoor geen afdoende verklaring. Hij staft zijn beweringen inzake zijn cultuur namelijk op generlei wijze en maakt niet aannemelijk dat kinderen in deze cultuur nooit vragen zouden (mogen) stellen aan hun ouders. Verzoeker was ten tijde van voormelde problemen daarenboven geen kind meer doch een volwassen man. Hoe dan ook kon worden verwacht dat hij zich over de voormelde problemen zou hebben geïnformeerd nadat hij hierdoor zelf problemen kende en het land diende te verlaten, al was het maar om zijn asielaanvraag te kunnen onderbouwen met de nodige achtergrondinformatie.

Verder blijkt uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing dat verzoeker en diens broer tegenstrijdige verklaringen aflegden over de aanvang van de problemen van hun vader. Verzoeker situeerde deze in de periode augustus-september 2013, terwijl zijn broer deze situeerde in 2014. Met het loutere volharden in de verklaring dat de problemen begonnen in 2013, doet verzoeker aan deze tegenstrijdigheid geenszins afbreuk.

Uit de in de bestreden beslissing weergegeven gezegden blijkt voorts dat noch verzoeker, noch diens broer in staat was om op een spontane, gedetailleerde en overtuigende wijze te verhalen over het moment waarop zij werden gearresteerd. Eveneens blijkt hieruit dat zij onaannemelijke en incoherente verklaringen aflegden over hun detentie. Verder blijkt hieruit dat verzoeker het dagelijkse leven in de gevangenis niet spontaan en in detail kon omschrijven. Bovendien wijzigde verzoeker zijn verklaringen over het overbrengen naar de rechtbank van zijn broer naargelang het CGVS hem wees op bepaalde zaken. Daarenboven legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de datum van zijn vrijlating. Verzoeker voert ter weerlegging van deze vaststellingen geen dienstige argumenten aan. De algemene bewering dat de gebeurtenissen op hem een grote impact hadden, kan deze concrete vaststellingen namelijk niet ontkrachten. Verzoeker toont op generlei wijze aan getraumatiseerd te zijn, laat staan dat hij aantoonde aan geheugenproblemen te leiden. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Dit geldt des te meer nu verzoeker verklaarde dat hij na aankomst in België geen psychologische problemen (meer) kende en aangaf: *"(...) toen ik aankwam, is mijn psychologisch gevoel volledig verandert. Ik voel mij volledig gerust hier"* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.21). Van verzoeker mocht aldus weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij in staat zou zijn om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker inzake deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde impact van de gebeurtenissen geen aannemelijke verklaring vormt voor de hoger gedane vaststellingen.

Daarenboven blijkt uit de verklaringen die terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing dat zowel verzoeker als diens broer, hoewel zij hiertoe beide de mogelijkheid hadden, nalieten om zich te informeren over de wijze waarop hun ouders hun ontsnapping zouden hebben geregeld en omtrent de reden waarom hun ouders een jaar zouden hebben gewacht alvorens hen te bevrijden. Ook hiervoor vormt de impact van de gebeurtenissen geenszins een afdoende verklaring. Indien al aangenomen kan worden dat verzoeker en diens broer er niet onmiddellijk bij hun vrijlating aan dachten zich omtrent het voorgaande te informeren, kon van hen weldegelijk worden verwacht dat zij zich hierin nadien zouden hebben geïnteresseerd en dat zij zich hierover bijgevolg terdege zouden hebben geïnformeerd. Minstens kon worden verwacht dat zij dit zouden hebben gedaan met het oogmerk om hun asielprocedure te kunnen onderbouwen met de nodige achtergrondinformatie.

Verzoeker voert ter weerlegging van de bestreden beslissing verder geen dienstige argumenten aan waar gesteld wordt:

“De geloofwaardigheid van uw relaas wordt nog ondermijnd door uw beweringen over uw andere broers. Over uw broer Fahed verklaart u dat hij op aanraden van zijn verantwoordelijke officier is gedeserteerd (CGVS 15/16988, p. 20). Het is helemaal niet aannemelijk dat een officier zijn soldaten aanspoort tot desertie. Ook over de verblijfplaats van uw andere broers legt u onaannemelijke verklaringen af. Zo verklaart u eerst meerdere keren dat uw broers in Bagdad zijn. Vlak erna verklaart u dat u niet weet waar uw broers verblijven, enkel dat ze veilig zijn. U zou nooit gezegd hebben dat uw broers in Bagdad waren (CGVS 15/16988, p. 5). U klaart deze tegenstrijdigheid niet uit. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen opnieuw op de helling gezet.

Voorts tasten ook de tegenstrijdigheden in uw verklaringen over de gevangenschap van uw vader de geloofwaardigheid van uw beweringen aan. Zo verklaart u dat uw vader vanwege de slagen op zijn benen en knieën immobiel was geworden. Daarom zou hij vrijgelaten zijn (CGVS 15/16988, p. 6). Later verklaart u dat uw vader werd vrijgelaten omdat hij een beroerte zou hebben gekregen (CGVS 15/16988, p. 20). Daarna verklaart u nog dat uw vader weggegaan is uit het ziekenhuis, maar dat hij niet werd vrijgelaten (CGVS 15/16988, p. 20). Dat u telkens andere verklaringen aflegt over het lot van uw vader, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen. De geloofwaardigheid van uw beweringen over de arrestatie en gevangenschap van uw vader wordt nog verder aangetast doordat uw broer Abdelrazzaq hierover niets weet (CGVS 15/16484, dp. 19). Uw broer verklaart zelfs niets te weten van een dagvaarding van uw ouders (CGVS 15/16484, dp. 20). Dit valt echter niet te rijmen met de officiële dagvaarding van uw ouders die uw broer zelf neerlegt tijdens zijn gehoor op het CGVS. Dat uw broer de inhoud niet kent van één van de documenten die hij neerlegt, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie beweringen.”

De voormelde vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker niet worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende asielmotieven. Kritiek op de overige, overvloedige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van deze asielmotieven te herstellen.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie zoals neergelegd door verweerder (rechtsplegingsdossier, stuk 7) en zoals opgenomen in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’), blijkt verder genoegzaam dat de situatie in Najaf, verzoekers regio van herkomst in het Zuiden van Irak, niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt zelf bovendien geen informatie bij waaruit het tegendeel zou kunnen worden afgeleid.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.4. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS